

[Fuglsang.]

det er en daarlig Lov; men det grunder sig paa, at man ikke har magtet at gaa de Veje, som kunde have skabt den Rentabilitet i vort Hovederhverv, som vi maa have tilvejebragt.

Saa vil jeg gøre opmærksom paa, at falske Opgivelser fra de Landmænd, som søger Akkord, er lige saa strafbare, som det altid har været og skal vedblive at være for andre erhvervsdrivende i Samfundet, det er klart; der staar udtrykkeligt i § 16 i Loven om Moratorium, at hvis der opgives mangelfulde eller urigtige Oplysninger, bliver Moratoriet at nægte, og ligeledes hvis Hustruen har Særformue o. s. v.

Naar man tager denne Agitationsform i Brug mod Akkordloven, rammer man ikke saa meget Akkordloven som Landbruget i al Almindelighed til Skade for Forholdet mellem Købmænd og Landmænd. Det er en Lov, der har været benyttet i ikke ringe Udstrækning. Jeg har her Opgørelserne fra saa sent som i Gaar; da var der bevilget 3 943 Akkorder; der er af Statslaanene brugt 10¼ Mill. Kr., og her er ikke medregnet Sønderjylland, hvor der er et meget stort Antal Akkorder. I mit eget Amt har der været 543 Ansøgere. For at man ikke skal tro, at man over en lav Sko bevilger Folk Akkord, blot de ansøger, uden Hensyn til deres Forhold, nævner jeg, at vi oppe hos os af en eller anden Grund har afvist 195 af de 543.

Naar Købmænd og Haandværkere siger, at det er dem, der taber alle Pengene, kunde jeg have Lyst til at gøre opmærksom paa, at det er ingenlunde Tilfældet. I den Tid, Moratorieloven har været gældende, har Købmænd deltaget i Akkorder og Moratorier med 13½ pCt. af den løse Gæld, der er bortakkorderet, Brugsforeninger med 4½ pCt. og Haandværkere med 2½ pCt., det er 20½ pCt. paa de tre Kategorier, medens Resten, der er bortakkorderet, har været Familielaan eller har ramt Kautionister og almindelige Laan.

Det kan træffe, at der kommer Akkordbegæring fra Folk, som ikke bør have Akkord. Oppe hos os er det hændet, at der er søgt om Akkord, og Sogneraadet har skrevet til os omgaaende, at det kunde de ikke anbefale, den paagældende Ejendom var for daarligt drevet, og selvfølgelig er vedkommende Ansøger saa færdig med det samme.

Naar en Mand søger Akkord, sker et af to: han faar Meddelelse om, at nu skal der foretages Udlæg i hans Ejendom for Renterestancer. Hvis det ikke er Tilfældet,

kan vi være sikker paa, at der er en Købmand, der vil forsøge paa at faa sin simple Gæld tinglyst hos Manden foran de andre løse Kreditorer. Det er noget, der forsøges mange Gange, men det vil de andre løse Kreditorer naturligvis ikke finde sig i, saa har man Spillet gaaende. Jeg anser det ogsaa for meget uklogt paa den Maade at komme til Folk og forlange at faa Pantesikkerhed i en Tid som den, vi nu lever i. Man har i de gode Tider givet Landmændene en stor Kredit, større maaske, end det var rimeligt, og saa vil man i den vanskelige Tid forsøge paa at pantesikre denne forud for andre løse Kreditorer. Det kan jeg ikke anse for fornuftigt af Købmændene.

For øvrigt vil jeg ogsaa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at da vi lavede Moratorieloven, indførte vi netop en Ændring, hvorved vi gjorde en Indsats til Fordel for Købmænd og Haandværkere, idet det bestemtes, at den Gæld, der er stiftet i de sidste tre Maaneder før Akkordbegæringen, under visse Forhold kan betales fuldt ud. Dette var jo en Imødekommenhed over for de Folk; vi ønsker selvfølgelig ikke, at de skal tabe Penge. Jeg kunde ønske, at der overhovedet ikke var nogen, der skulde tabe Penge ved Landbruget. Det er, som jeg sagde før, beklageligt, at Landbruget er i en saadan Situation.

Jeg haaber, det maa lykkes inden for en nærmere Fremtid at faa skabt saadanne Vilkaar, at Landbruget ikke har behov at søge Akkord. Der har formentlig aldrig været nogen, der har været glade ved denne Ordning. Det maa være vor Opgave i den kommende Tid at skaffe Landbruget saadanne Vilkaar, at den ikke mere er nødvendig. Men de uretfærdige, urimelige og splittergale Oplysninger, som nu publiceres i vort Samfund angaaende disse Akkordordninger, har jeg fundet Anledning til at paatale ved denne Lejlighed.

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem, der talte nu, kritiserede nogle af de Udtryk, der bruges i den konservative Mindretalsbetænkning. Da jeg har skrevet denne Betænkning, maa det være rimeligt, at jeg spørger det ærede Medlem, hvorfor han kritiserer den og underbygger det med at anføre nogle Udtalelser af De jyske Købmandsforeningers Formand; thi dette sidste har jo ingen Forbindelse med de Udtryk, jeg har brugt. Jeg mener, at det maatte være det ærede Medlems Pligt, naar han hævder, at vi har brugt forkerte Udtryk, at bevise dette. Det synes jeg det ærede Medlem ikke engang har gjort Forsøg paa.